

Folkdansarpar från Vällingby firade "bygdebröllop" i Ekerö

Folkdangillena i Västerort är kända som pålitliga äktenskapsförmedlingar. Skrällåtar, Vingåkersvalser och Östgötapolskor tycks stimulera guden Amor till en osedvanlig aktivitet, och hans pilar tränger motståndslöst genom den tjockaste vadmal. Förra veckan var det dags för ett nytt folkdansarbröllop — ordföranden i Vällingbygillet Bert Holmqvist bildade hjonelag med "dräkträdet" i samma gille Britta Andersson. De två vigdes i Ekerö kyrka, iförda bygdedräkter från respektive Villands härad i Skåne och Medelstads socken i Blekinge.

Vigselceremonin i Ekerö kyrka förde tanken till forna seklers bondbröllop. Praktiskt taget alla medlemmar i Vällingby folkdangille hade infunnit sig för att hedra brudparet, och flertalet var iförda sina bygdedräkter. Brudgummen gjorde ett ståtligt intryck i sin Villandsdräkt, till vilken hör hög hatt och käpp. Brudens Blekingeklänning strålade i sommarängens alla färger. Hon bar en privatägd brudkrona från 1700-talet, enkom för detta tillfälle utlånad av en konstnär i Blekinge.

Medlemmar ur folkdangillet paraderade i kyrkgången, medan brudföljet vandrade fram till altaret. I spetsen gick vigselförrättaren, kyrkoherde Åke Sundelin, därefter brudparet och sedan ett

följe, bestående av "brudpigorna" Ann-Britt Nilsson, Ann Öquist, Anita Hägg och Maritta Hägg. Sist kom Gerd Jonsson, som hade klätt bruden. Inmarschen ackompanjerades av ett par bygdespelemän — lånade från andra folkdanslag — som spelade en taktfast bröllopsmarsch. Även utmarschen ackompanjerades av spelmansmusik. Sedan stannade brudparet på gammaldags maner en stund på kyrkbacken och lät sig gratuleras av allt folket. Stilenligt skulle man väl sedan ha fortsatt färden per häst och vagn till Lindhagabergs värdshus, där bröllopsmåltiden skulle avätas. Men eftersom sådana ekipage är sällsynta nu för tiden anträdde man i stället abonnerade bussar. På värdshuset väntade en lækker supé, och efter denna och många hyllningstal till brudparet blev det dans till Kjell Roséns dragspelstoner. Man dansade förstas kronan av bruden innan det blev dags för nyblivna herrskapet Holmqvist att lämna kalaset för att anträda bröllopsresan till hemlig ort.

Brudgummen Bert Holmqvist är montör och son till maskinist Hugo Holmqvist och hans maka Iris, f. Bengtsson, Åhus. Bruden Britta Andersson är dotter till bussförare Albert Andersson och hans maka Anna, f. Söderdahl, Sundbyberg. De nygifna har fått lägenhet i nya Tensta.

Vällingby folkdangilles ordförande Bert Holmqvist med maka Britta, f. Andersson, efter vigselakten i Ekerö kyrka. Hans pampiga bygdedräkt är från Villand i Skåne. Bruden bär en Blekingedräkt. Kronan är från 1700-talet.

BOND BRÖLLOP i gammal god svensk stil hölls i Ekerö kyrka när Vällingby folkdangilles ordförande Bert Holmqvist och gillet "dräkträdet" Britta Andersson, båda från Tensta, förenade sina öden. Brudgummen var iförd en pampig herrskapskostym med hatt och käpp från Villands härad i Skåne, och bruden bar en färgglad klänning med schal från Medelstad i Blekinge. Också brudkronan, med anor från 1700-talet, kom från detta landskap. Folkdansare från Vällingbygillet paraderade i kyrkan, och bygdespelemän svarade för musiken. Efteråt for man i abonnerade bussar till Lindhagabergs värdshus i Upplands-Bro och höll kalas. Till tonerna av en taktfast polska dansade gossarna kronan av bruden. Se sid. 8!